

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Плевен, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

при участието на секретаря М. СЛ. Й.
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Търговско дело № 20224400900035 по описа за 2022 година

Производство по Глава XXXII от ГПК – Търговски спорове – чл.365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано на основание искова молба, регистрирана , с Вх.рег.№1566/16.02.2022г., изпратена по пощата с пощенско клеймо от 15.02.2022г., чрез която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл.432 от КЗ и цена 50000.00лв. (петдесет хиляди лв.), родово подсъден на окръжен съд като първа инстанция, от ищеца Г. И. С., ЕГН-*****, с адрес в Област-П., гр.*****, чрез пълномощник – адвокат И. К. К. от АК-Ловеч с адрес в гр.*****, против ответника ЗАД“ОЗК Застраховане“- АД – Централно управление, със седалище и адрес на управление в гр.*****, за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 20.11.2020г. на път *** в района на гр.Ч.Б., за което се твърди, че е причинено виновно от Р. В. Г., ЕГН-*****, при управление на автомобил, за който е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника.

В исковата молба се твърди следното:

Ищецът Г. И. С. е пострадал при ПТП настъпило на 20.11.2020г, около 19.25 часа на път ***, до паркинга на фирма „Б.“ , където Р. В. Г. с ЕГН ***** от гр.*****, участник в ПТП № 1, управлявал полуремарке „Ш. 7,влекач „***** с рег.№ *****, свидетелство за регистрация №*****, рама № *****, собственост на Н.-ЕООД с адрес: гр.*****. Водачът притежава СУМПС № *****, категория СЕ, статус-валидна и

същият извършвайки маневра на заден ход на пътното платно отнема предимството на движещите се направо Участник № 2 и участник № 3, които се движат един зад друг с посока на движение към с. *****, и регистрира ПТП с материални щети и две пострадали лица.

На Р. В. Г. е съставен АУАН серия АА №*.**

Участник 1 в ПТП има застраховка в ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, полица № BG ***, валидна от 18.11.2020г до 28.01.2021г.

Изложеното е видно от съдържанието на приложения Констативен протокол с пострадали лица № ***Г изд. от Ц.Н.Ц. - мл.контрольор при „Пътен контрол“ при РУ гр.Червен бряг.

Вследствие на удара пътуващият в лек автомобил АУДИ А6 , участник в движението № 2, с рег.№ *****, св.за рег.№ *****, рама *****, Г. И. С. е пострадал. Посетил е ФЦСМП гр.Ч.Б. с оплакване, че има болки в лява раменна става, дясната ръка и главата. Направена е консултация с хирург и рентгенографии, при които се установяват фрактури . На 24.11.2020г отново е посетил лекар хирург в здравно заведение гр.Ч.Б., който издава амбулаторен лист с основна диагноза счупване на друг пръст на ръката, изкълчване на кромииоклавикуларна става и счупване костите на носа - последица от ПТП-то.

Оценява неимуществените вреди в размер на 50 000 /петдесет хиляди/лева.

Съгласно приложената молба с обратна разписка от 06.10.2021г са изпълнени изискванията на чл.498 от КЗ с искане Застрахователят да заплати на пострадалия обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от описаното в молбата ПТП.

В законния тримесечен срок, ищецът и ответникът не са успели да се споразумеят, поради което се настоящата искова молба.

Пострадалият и към момента търпи много болки и страдания вследствие на констатираното ПТП. Описаните негативни страдания са непосредствени болки и страдания, които са в причинно-следствена връзка от травматичните увреждания получени при описаното ПТП.

Петитумът е следният: Страните да бъдат призовани на съд и след като ищецът докаже исквата претенция по основание и размер, съдът да постановие РЕШЕНИЕ, с което ОСЪДИ ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ АД —гр.София да заплати на ищеца сумата от **50 000** /петдесет хиляди/лева - обезщетение за претърпените неимуществени вреди — болки и страдания вследствие претърпяното ПТП на 20.11.2020г, а именно: счупване на друг пръст на дясна ръката, изкълчване на акромииоклавикуларна става и счупване костите на носа , ведно със законната лихва, считано от 06.10..2021 година до окончателното изплащане на главницата ведно с направените съдебно-деловодни разноски.

Представвени са доказателства и са заявени доказателствени

искания, както следва:

I. Да се приемат като писмени доказателства по делото, заверени копия от:Протокол от ПТП с пострадали лица №***г; Амбулаторен лист №***; Фиш; Ренгеново изследване;Декларация за материално и гражданско състояние;Молба до застрахователя по чл. 498 от КЗ;Обратна разписка;Пълномощно.

II. Да се допусне съдебна авто-техническа експертиза, по която вещото лице – авто-инженер да отговори на следните въпроси:1.Какъв е от техническа гледна точка механизмът на процесното ПТП?2.Какви са причините за настъпването на ПТП?

III. Да се допусне съдебно-медицинска експертиза, по която вещите лица – ортопед и УНГ, след като се запознаят с материалите по делото, изслушат показанията на допуснатите свидетели и проверят документацията във филиала за СМП-Ч.Б., да отговорят на следните въпроси:1.Какви увреждания е получил ищеца след ПТП? 2.Налице ли е причинно-следствена връзка между получените увреждания, след разчитане на ренгеновите снимки?

IV. Да бъдат допуснати и разпитани при режим на довеждане двама свидетели за доказване на фактите и обстоятелствата, изложени в ИМ.

V. Да се изиска от Пътна полиция, РУ на МВР-Червен бряг, преписка по повод извършено ПТП на 20.11.2020г.

VI. Да се приложи т.д.№104/2021г. на Плевенски окръжен съд, по което неправилно е конституиран като ответник ЗК“Лев Инс“-АД, с цел използване на доказателствата, събрани по него.

Исковата молба съдържа **ОСОБЕНО ИСКАНЕ** за освобождаване на ищцата от внасяне на такси и разноски по производството на основание чл.83,ал.2 от ГПК.

С Определение №66/17.02.2022г., съдът на основание чл.83,ал.2 от ГПК е признал за установено, че ищецът Г. И. С. няма достатъчно средства за заплащане на такси и разноски и го е освободил от заплащане на такива в производството по делото.(л.19 и сл.)

На основание Разпореждане №88/17.02.2022г., препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника –ЗАД“ОЗК Застраховане“-АД – Централно управление, със седалище и адрес на управление в гр.*****.(л.22 и сл.).

В срока по чл.367,ал.1 от ГПК, е постъпил Отговор на исковата молба, подаден от ответника – ЗАД „ОЗК-Застраховане“-АД, ЕИК-*** със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Света гора“№7, чрез пълномощника „Еднолично адвокатско дружество Д. Х.“, с БУЛСТАТ **** с адрес в гр.*****, представлявано от управителя – адвокат Д. Ф. Х..

В отговора на исковата молба се изразява следното становище:

Предявеният иск е процесуално недопустими, както и изцяло неоснователен, поради което се оспорва.

I. По отношение на недопустимостта:

Не са налице необходимите предпоставки за ангажиране отговорността на ответниковото застрахователно дружество по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за вредите, които ищецът твърди, че търпи, поради следното:

Съгласно чл. 432. ал. I от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият по застраховка ГО е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховката, при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ, т.е. след като процедурата по този законов текст е изчерпана и застрахователят или е отказал да плати обезщетение, или не е платил такова в срок, или увреденият не е съгласен с размера на предложеното такова. Провеждането на горепосочената процедура е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск за заплащане на обезщетение за вреди /чл. 498. ал. 3 от КЗ/. В конкретния случай, процедурата не е изпълнена изцяло. На 06.10.2021 г. при ответника като застраховател е получена молба с вх. № *** г. в която е поискано да бъде изплатено застрахователното обезщетение, без да бъде предоставена банкова сметка на ищеца. С това си поведение ищецът демонстрира именно формалността на заведената претенция, е оглед поставяне на застрахователя в невъзможност за произнасяне и последващо завеждане на искова молба.

Гореизложеното се явява грубо нарушение на процедурата за решаване на споровете по доброволен ред съгласно чл. 380 от КЗ и не на последно място - грубо нарушение на установения чл.3 от ГПК принцип на добросъвестност на участващите в съдебните производства и техните представители под страх от отговорност за вреди са длъжни да упражняват предоставените им процесуални права добросъвестно и съобразно добрите нрави, както и своеобразна злоупотреба с права. Предвид непредставяното на банкова сметка, действията на ищеца са насочени единствено към формалното спазване на разпоредбите на КЗ и последващо предявяване на искова претенция.

С оглед на гореизложеното се прави искане за прекратяване на производството по търговско дело №20224400900035 по описа на Окръжен съд –Плевен, поради недопустимост на ищцовата претенция.

На отделно основание се ТВЪРДИ, че исковата молба е нередовна, тъй като не отговаря на разпоредбата на чл. 127 от ГПК. Във връчения на ответника препис от исковата молба не фигурира банкова сметка на ищеца, което на основание чл. 127. ал.4 от ГПК е задължителен реквизит на исковата молба при предявен осъдителен иск за парично вземане. В тази се прави искане да се върне исковата молба и да се прекрати производството по търговско дело № 20224400900035, по описа на Окръжен съд-Плевен.Алтернативно да се остави исковата молба без движение, като се дадат указания на ищеца за отстраняване на нередовностите в подходящ срок. В случаи на неизпълнение на дадените указания, да се върне исковата молба и да се прекрати производството по делото.

Ответникът моли с оглед на гореизложеното, съдът да прекрати производството търговско дело № 20224400900035. по описа на Окръжен съд -Плевен, поради недопустимост на ищцовата претенция.

II. По отношение на неоснователността:

Оспорва се изцяло предявения иск за неимуществени вреди -- по основанията и с оглед предявения размер, който счита за недължим и прекомерно завишени. Съгласно чл. 432. Във връзка с чл. 477 от КЗ и във връзка с чл. 45 ЗЗД, за да възникне отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди е необходимо да съществуват кумулативно следните положителни предпоставки от фактическия състав на отговорността: валиден застрахователен договор, застрахователно събитие, противоправно поведение, вреда, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина.

В конкретния случай не са налице всички елементи на фактическия състав, поради което не следва да се ангажира отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди и предявеният срещу ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. В тази насока се излагат конкретни становища:

ОСПОРВА се твърдението, че в резултат на пътно – транспортното произшествие за ищеца са възникнали всички описани в исковата молба като вид и характер вреди, както и се оспорват и твърденията за тяхната продължителност. Искът в пълния предявен размер е неоснователен, необоснован и не е подкрепен с доказателства, същият е прекомерно завишен по размер. Основанията за това са следните:

Действително, налице е договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № ***, сключен между Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане“- АД и собственика на влекач марка „МАН“, модел „****“ с рег. №. *****. валидна към дата 20.11.2020 г.

Във връзка с горното и поради липса на мотивирани твърдения на ищцовата страна, отговорният ОСПОРВА обективирания в Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № *** г, механизъм на настъпване на пътно транспортното произшествие. Да се има предвид, че представеният констативен протокол за ПТП, не може да се ползва с доказателствена сила относно механизма на ПТП. По правната си природа този протокол е официален свидетелстващ документ, но на основание чл. 179. ал. I от ИТК същият има обвързваща доказателствена сила само за фактите, осъществени от или в присъствието на съответното длъжностно лице /например за констатираното и възпроизведено в документа положение на участвалите в произшествието моторни превозни средства след настъпването му или претърпените вреди/. Следователно за самия механизъм на ПТП, описан в протокола, същият не се ползва с обвързваща доказателствена сила, тъй като произшествието не е било реализирано в присъствие на съставителя на акта /по смисъла на чл. 125 ЗДвП посещенията на службите за контрол на МВР на местопроизшествието винаги е последващо/.

Няма наличие на доказателства за твърдените от ищеца увреждания и претендираните в тази връзка болки и страдания в обема описан в исковата молба да са в причинна връзка с твърдяното ПТП, като в тази връзка се ОСПОРВА пряката причинно-

следствена връзка между вредите на пострадалия, твърдените болки и страдания, търпени от него и процесното събитие.

ТВЪРДИ се следното:

-Водачът на лек автомобил марка „Ауди“, модел А6‘ с рег. № ***** не е бил правоспособен водач, към момента на настъпване на процесното събитие;

-Получените увреждания от ищеца не са последица на виновно поведение на водача на влекач марка „МАН“, модел ,*****, с рег. № *****;

-Водачът на влекач марка „МАН“, модел ,*****, с рег. № ***** , не по своя вина е бил поставен в невъзможност да избегне настъпването на ПТП, като не е нарушил виновно правилата за движение и за него събитието е случайно. Ударът е настъпил в следствие на неправомерното поведение на водача на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А6“ с рег. № ***** , който поради неправомерността си и неправилното боравене с органите за управление на автомобила, не е контролирал своето ППС, като го е управлявал със скорост, несъобразена с пътната обстановка, не е спрял при възникнала та опасност и с поведението си е станал причина за настъпване на ПТП. Водачът на товарния автомобил не е бил длъжен и не е могъл да знае за неправомерността на водача на лекия автомобил. Водачът на товарния автомобил не е имал техническа и професионална възможност да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие. От друга страна, водачът на товарния автомобил е предприел всички възможни мерки, за предотвратяване на ПТП. Събитието се дължи на обстоятелства, стоящи извън контрола и възможностите на водача на МПС, застраховано при ответника. Не може да се приеме, че е налице непозволено увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД, защото съществени елементи за осъществяването му са вината и противоправното поведение. Отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента и застрахователят дължи обезщетение за вредите ако и дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увредените лица. Тъй като в настоящия случай, застрахованият при Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане“ -АД по застраховка "Гражданска отговорност" не е отговорен за възникване на произшествието, то не може да бъде ангажирана и отговорността на неговият застраховател.

ОСПОРВА се продължителността на твърдените болки и страдания, търпени от пострадалия.

В условията на евентуалност се ТВЪРДИ наличие на СЪПРИЧИНЯВАНЕ на вредоносния резултат от страна на ищеца , който в нарушение на чл. 137а от ЗДвП е управлявал автомобила без поставен предпазен колан. Видно от настъпилите травматологични увреждания, същите са резултат само и единствено от противоправното поведение на ищеца. Обезопасителният колан би бил и състояние да задържи водача в седалката на автомобила, така че уврежданията да не бъдат реализирани. Излагат се следните ТВЪРДЕНИЯ:

-Всички претендирани телесни наранявания са в резултат от свободното придвижване па тялото на ищеца в пространството на автомобила и вследствие ударите в предметите и частите от автомобила, като това е и основната причина за настъпилите телесни наранявания.

- На самостоятелно основание се твърди наличие на СЪПРИЧИНЯВАНЕ от страна на ищеца, който в нарушение на чл. 20, ад, 2 от ЗДвП, се е движил със скорост, несъобразена с пътната обстановка, не е спрял при възникналата опасност, с което е допринесъл за настъпване на ПТП, респективно настъпилите по отношение на него вреди;

- Наличие на СЪПРИЧИНЯВАНЕ на вредоносния резултат и тъй като ' ищецът, без да има необходимия ценз /правоспособност/ е управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А6“ с рег. № ***** и в резултат на неправилното боравене с органите за управление на автомобила, не е контролирал своето ППС и с поведението си е станал причина за настъпване на ПТП;

-Наличие на СЪПРИЧИНЯВАНЕ от страна на ищеца, поради непровеждане на предписаната терапия. Видно от приложения към исковата молба амбулаторен лист № 1338/24.11.2020 г. на ищеца е предписана следната – оперативно лечение на четвърти пръст на дясна ръка, имобилизация на раменна става, консултация с ото-рино-ларинголог, която не е спазена от пострадалия. С това Г. С. в значителна степен е допринесъл за интензитета и продължителността на търпените болки и страдания;

-С поведението си, в нарушение на императивни норми на закона, пострадалият в значителна степен е допринесъл за настъпилия по отношение на него вредоносен резултат.

Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. за вреди причинени от непозволено увреждане, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Тези вреди трябва да са действителни, реално причинени - да съществуват обективно. При непозволеното увреждане, вредата не се предполага, а подлежи на доказване, при условията на пълно и главно доказване, от страната. която претендира обезщетението, в конкретния случай ищецът по спора.

Твърденията на ищеца, направени в исковата молба са недоказани, а размерът па претенцията е необосновано завишен. Заявеното в исковата молба по отношение на настъпилите вреди, както и на претърпените болки и страдания не е доказано да отговаря на обективната действителност. Претендираното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди не е адекватно и съразмерно на претърпените от него болки и страдания.Претендираната сума като обезщетение от 50 000.00 лева, не кореспондира с претърпяното. Обезщетението не е съобразено и със съдебната практика, нито със социално –икономическата обстановка в страната към релевантния за казуса момент, а именно 20. 11.2020г. и претендирата е силно завишена.

Действително, не съществува обективно основание и критерий в

закона, въз основа на които съдът да презюмира действително претърпените неимуществени вреди. Тъй като за оценяването им не е въведен обективен законен критерий за определяне, е необходимо те да бъдат оценени разумно, въз основа на равнопоставеност, отнесена към негативните последици понесени от пострадалото лице, така че обезщетението да не се превърне в неоправдан източник на приходи. Точно заради постигането на това равновесие, при определянето на размера на неимуществените вреди трябва да се има предвид принципа на пропорционалност между справедливостта и социалната необходимост, като това е основата, върху която доктрината на Европейския съд за правата на човека, прибавя още един принцип, този на отнасянето на нивото на моралите вреди спрямо нивото на нетна минимална заплата в страната на произход на пострадалото лице.

Изразява се следното становище относно доказателствените искания на ищеца:

- Не се възразява да бъдат приети писмените доказателства, приложени към исковата молба

- Не се възразява да бъдат допуснати САТЕ и СМЕ, които да отговорят на поставените с исковата молба въпроси.

- Възразява се по доказателственото искане за разпит на двама свидетели, с които да се доказват сочените в исковата молба идентични факти и обстоятелства. В случай, че свидетелите бъдат допуснати, предвид режимът на „водене“, моля на основание чл. 158 от ИПК съдът да определи първото открито съдебно заседание като краен срок за събиране на тези доказателства и ако ищецът не доведе допуснатите му свидетели в първото по делото открито съдебно заседание същите да бъдат заличени;

- Възразява се по доказателственото искане съдът служебно да изиска от Пътна полиция РУ МВР гр. Червен бряг преписката по повод процесното ПТП, тъй като е недопустимо съдът да събира доказателства за една от страните, при условие, че съществуват други процесуални способи страната сама да се снабди с исканата информация. Но следващо място ищецът не сочи какви документи да бъдат изискани и какви факти и обстоятелства ще доказва с тях, каквито са императивните разпоредби на ГПК.

- Възразява се да бъде приложено т.д. №104/2021г по описа на ОС-Плевен, по което неправилно е конституиран като ответник ЗК „Лев Инс“-АД, както и по изявлението, че ищецът иска да се ползва от доказателствата, събрани в него. Това искане е ирелевантно и недопустимо с оглед разпоредбите на ГПК и установените принципи в гражданския процес, след които принципът на непосредственост, принципът на състезателност и пр.

Сочат се доказателства и се заявяват доказателствени искания, както следва:

С оглед спецификата на казуса да бъде допусната комплексна САТЕ и СМЕ, която пълно и аргументирано да изясни фактите и обстоятелствата от значение за делото, като вещите лица след разпита на поискания от ответника свидетел и след като се

запознат с документите от поисканите от ответника съдебни удостоверения, да отговорят на следните въпроси:

1. Да се определи механизмът на настъпване на ПТП? Каква е била пътната обстановка? В каква част па денонощието се е случило ПТП? Да се определят посоките на движение на двете МПС-та. Да се определят местоположенията на двете ППС в пространството, преди настъпване на прикосновението между тях;

2. Да се определи каква е била скоростта на движение на двете превозни средства; 3. Да се установи на какво разстояние са се намирали двете превозни средства към момента на възникване на опасността за всеки от водачите? 4. Каква е опасната зона на спиране на двете превозни средства при установената за всяко скорост на движение?

5. Имал ли е възможност лек автомобил марка „Ауди“, модел „А6“ с рег. № ***** да предотврати настъпването на произшествието? 6. Има ли обективни данни пострадалият, да е бил, е предпазен колан? Налице ли са доказателства по делото пострадалият да имат нар. „коланни травми“? От получените наранявания от страна на пострадалия, може ли да се направи извод, дали същият е бил с поставен обезопасителен колан към момента на произшествието? 7. Ако пострадалият е бил с правилно поставен предпазен колан щяха ли да се получат нараняванията, описани в медицинската документация като бъдат диференцирани кои от нараняванията от коя част на интериора на автомобила са получени и ако същият е бил с предпазен колан, кои от нараняванията нямаше да се получат? При установения механизъм на настъпване на ПТП да се определи механизъмът на настъпване на телесните увреждания на ищеца? 8. Има ли доказателства по делото за спазване от страна на ищеца на предписанията на лекуващите лекари? Има ли приложени доказателства за проведени контролни прегледи? 9. Каква е продължителността и интензитета на претърпените травми и каква е обичайната продължителност на оздравителния период на същите? 10. Провеждано ли е болнично лечение на ищеца и за какъв период? 11. Към настоящия момент следва ли да са е възстановил напълно ищецът?

- За доказване на възражения, включително и за принос на ищеца за настъпване на увреждането бъде допуснато изслушването на един свидетел - очевиден при режим на призоваване, а именно, водачът на влекач марка „МАН“, модел, „*****“ е рег. № ***** – Р. В. Г., ЕГН-***** с адрес за призоваване: гр. ***** , като с оглед процесуална икономия, свидетелят да бъде призован и на адрес на работодателя: гр. ***** - „Н.“ ЕООД. ЕИК-***** . Предвид възможността съдът да извърши служебна проверка, да бъде извършена такава по отношение на постоянен и настоящ адрес на свидетеля; Ако искането не бъде уважено, да ми бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи пред ГД „ГРАО“-ИБДН.;

- За доказване на твърденията и възраженията от отговора, да бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи, пред РУ МВР гр. Червен бряг, по силата на което ответникът да се снабди с преписи от документите съставени във връзка с издадения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № *** г. по описа на РУ МВР гр. Червен бряг и АУАН № ***/*** и Наказателно постановление № *** г., по описа на РУ

МВР гр. Червеи бряг, включително, но не само протоколи за оглед на местопроизшествието, скица на местопроизшествието, изготвен снимков материал, постановления и др., както и с информация на какъв етап е производството.

- Да бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи пред МБАЛ -ЧЕРВЕН БРЯГ –ООД, по силата на което да ответникът да се снабди с документите, досежно състояние, изследвания. включително, но не само образни изследвания, извършени прегледи на Г. И. С.:ЕГН-*****. свързани с доказване възражението за съпричиняване;

Да бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи пред ТРАВМА-ЛЕЧЕБНО ЗАВЕДЕНИЕ ЗА ИЗВЪНБОЛНИЧНА ПОМОЩ - АМБУЛАТОРИЯ ЗА СПЕЦИДЛИЗИРАНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ГРУПОВА ПРАКТИКА ПО ОРТОПЕДИЯ И ТРАВМАТОЛОГИЯ ООД, по силата на което да се снабди с информация, както и с цялата медицинска документация, издадена на Г. И. С.. ЕГН-*****;

След прилагане и запознаване с допълнителни доказателства, да се даде възможност за ангажиране на нови доказателства и на нови доказателствени искания;

Съдът изрично да укаже на страните доказателствената тежест в процеса и всяка една от страните, кои факти и обстоятелства в процеса следва да докаже при условията на пълно главно доказване.

Пред вид на горните обстоятелства, съдът е приел, че размяната на книжа за приключила и е пристъпил към подготовка на делото в закрито заседание на основание чл.374 от ГПК.

С Определение №152/03.05.2022г.,постановено по реда на чл.374 от ГПК, съдът е изготвил проект за доклад по делото, в който е изложил съображения относно допустимостта на иска и неговата цена, исканията и възраженията на страните и допускането на сочените доказателства, след което е насрочил делото в открито съдебно заседание и е разпоредил да се съобщи на страните проекта за доклад.

Приел е представените писмените доказателства, допуснал е сочените гласни, назначил е исканите САТА и СМА, Изискал е от РУ на МВР-Червен бряг, цялата преписка, образувана във връзка с ПТП, настъпило на 20.11.2020г. на път *** до паркинга на фирма“Б.“-гр.Ч.Б., Област-П., изискал е за прилагане свършено т.д.№104/2021г. по описа на Плевенски окръжен съд.

По делото са проведени няколко открити съдебни заседания, в които са събрани допуснатите доказателства.

Ищецът е представляван последователно от адв. И. К. от АК-Ловеч и от адв. Ст.Б. от САК.

В хода на съдебните прения, ищецът чрез пълномощника адв. Ст.Б. поддържа изцяло предявеният иск и моли да бъде уважен.

В писмените бележки, процесуалният представител на ответника –

адв. Д. Х., изразява становище за неоснователност на иска и моли да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът, като се запозна с данните по делото и обсъди доводите на страните, приема следното:

По допустимостта на иска:

Тъй като с прекия иск на увреденото лице се претендира обезщетение за вреди от ПТП, настъпило през 2020г, приложим закон е КЗ в сила от 01.01.2016г. Този нормативен акт предвижда в разпоредбата на чл.480,ал.3 от КТ във вр чл.496 КЗ във вр. чл.380 от КЗ, специална допълнителна предпоставка за допустимост на прекия иск по чл.432 от КЗ на пострадалия срещу застрахователя по ГО на виновния водач на МПС, предварително сезиране на застрахователя по чл.380 от КЗ и изтичането на тримесечен рекламационен срок от сезирането за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя по повод заплащане на застрахователно обезщетение. На л.15 от делото се намира молба, подадена от ищеца чрез адв. И.К. от АК-Ловеч, с която пострадалият е сезирал застрахователя по чл. 380 от КЗ на 18.12.2020г. подателят е поставил дата 29.09.2021г., но липсва входящ номер на застрахователя. В отговора на исковата молба обаче, ответникът чрез пълномощника адв. Д.Х. от САК признава, че е регистрирана молба с Вх.№***г., с която ищецът е поискал изплащане на застрахователно обезщетение. (л.27)Исковата претенция по прекия иск е заявена на 15.02.2022г., тъй като исковата молба, въз основа на която е образувано настоящето дело е регистрирана с Вх. №1566/16.02.2022г., но е изпратена по пощата с пощенско клеймо от 15.02.2022г. Следователно, искът за обезщетение е предявен пред съд след изтичането на тримесечния срок по чл.380 от КЗ, и е допустим. Освен това искът е допустим и с оглед на общите критерии за допустимост, тъй като е предявен между надлежни страни, при наличие на правен интерес.

В Определението по чл.374 от ГПК, съдът е обсъдил възраженията на ответника за нередовност на исковата молба и недопустимост на иска, като хе счел същите за неоснователни по следните съображения:

Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на иска, по причина на това, че ищецът формално е заявил претенция пред застрахователя за доброволно уреждане на спора. - Релевантен факт за допустимост на иска е подаване на заявление до застрахователя по чл.380 от КЗ за доброволно заплащане на застрахователно обезщетение и изтичане на законно определен срок, в който липсва произнасяне. От данните, изложени по горе, се установява, че са налице предпоставките за допустимост на иска.

Неоснователно е възражението за нередовност на исковата молба поради непосочване на банковата сметка от ищеца. – От препращащия текст на чл.129,ал.2 от ГПК, следва, че посоченият пропуск не е основание за оставяне на исковата молба без движение. Ищецът по осъдителен иск за парично вземане може да бъде задължен да посочи банкова сметка с доклада по делото или дори с решението по същество на спора.

По основателността на иска:

Съдът като прецени по отделно и в съвкупност представените от страните писмени и гласни доказателства, приложеното свършено НОХД и заключението на експертизата, приема за установено следното от фактическа страна:

На 20.11.2020г, около 19:25, на път *** до паркинга на бившата фирма „Б.“, сега „П.“ -гр.Ч.Б., Област-П., е настъпило пътно-транспортно произшествие, със следните участници, съгласно Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №***:

Участник №1: Влекач „*****“ с рег.№ ***** , собственост на „Н.“-ЕООД със седалище и адрес на управление в Област-С., гр.***** , управляван от водача Р. В. Г. с адрес в гр.*****.

Участник №2: Лек автомобил „АУДИ А6“ с рег.**** , собственост на И.Н.Х., управляван от ищеца Г. И. С. с адрес в Област-П., гр.*****;

Участник №3:Лек автомобил „Мазда 323“ с рег.№ ***** , собственост на В. С. В. с адрес в Област-П., с.**** , ул.“*****“ , управляван от собственика.

Съгласно показанията на свидетеля-очевидец В. С. В. (участник №3 съгласно Констативния протокол),пътно-транспортното произшествие е настъпило по следния начин:

Управляваният от ищеца лек автомобил "Ауди А 6" с рег.№ ***** се движил в полагащата му се лента за движение на ***, с посока на движение от гр.Ч.Б. към с.****.

Зад него в същата посока се движил лек_автомобил „Мазда 323“ с рег. № ***** , управляван от свидетеля В. С. В..

На същия път, в района на паркинга на завод „П.“ (бивш „Б.“) край гр.Ч.Б., маневрирала товарна композиция, състояща се от влекач "*****,с рег.№ ***** , и полуремарке "Ш." с рег.№ ***** , собственост на „Н.“-ЕООД, управлявани от професионалния водач Р. В. Г.(участник №1). Според показанията на свидетеля В., влекачът се намирал в насрещната лента за движение, с включени светлини и създавал впечатление, че се движи в собственото платно. Ремаркетото не се виждало и липсвали всякакви индикации за съществуването му. (Не били поставени триъгълник или някакви знаци, че има препятствие на пътя). Било в тъмната част на денонощието и съответният участък не е осветен. Свидетелят В. имал усещането, че се разминава с влекача, но веднага се ударил в ремаркетото, възприемайки го моментално като стена, в която се е блъснал. Свидетелят предполага, че товарната композиция е излизала от завод“П.“ и в момента на сблъсъка, влекачът се е намирал в насрещната лента за движение, спрямо посоката на двата леки автомобили, а ремаркетото е било напречно на насрещната лента, в която са се движили същите.Когато слязъл видял ищеца, който бил паднал на земята и викал от болка. Предната част на лекия автомобил, управляван от ищеца, била изцяло унищожена. След произшествието в същата посока се движила и полицейска кола, която почти не се блъснала в автомобила на свидетеля. Намиращите се в нея свидетели се обадили на компетентните

органи от РУ-Ч.бряг. Пострадалите водачи Г. С.(ищец) и В. В.(свидетел) били откарани в медицински заведения за оказване на помощ.

От заключението на неоспорената авто-техническа експертиза, изготвена от в.л. инж.А. П., се установява следното:

Произшествието се състои в сблъсък на два автомобила, което е протекло по следния начин: Движение на автомобил "Ауди А 6" с рег.№ ***** от полагащата му се лента за движение на ***, с посока на движение от гр.Ч.Б. към с.****; Навлизаща товарна композиция, състояща се от влакчак "*****",с рег.№ ***** и полуремарке "Ш." с рег.№ ***** върху път ***, от дясно на ляво спрямо посоката на движение на лекия автомобил, с посока на движение към гр.Ч. Б.; Сблъсък между двете МПС и последващо движение на двата автомобила след удара до установяването им в покой на мястото, където са намерени.

Да сблъсъка на 2011.2022г., в тъмната част на денонощието, около 19:25 ч., в гр. Ч. Б. (пред завод П.), Област-П., на път ***, автомобил Ауди А 6" с рег.№ ***** се е движел със скорост $U_{уд.2} = 20,28 \text{ м/сек} = 73,0 \text{ км/час}$ и посока на движение от гр. Ч.Б. към с.****. В противоположна посока и от дясно на ляво спрямо посоката на движение на лекия автомобил, върху път *** навлиза товарна композиция, състояща се от влакчак "***** с рег.№ ***** и полуремарке "Ш." с рег.№ *****", когато лекият автомобил се е намирал на разстояние 46,04м - 65,09 м от мястото на първоначален контакт, а композицията на 16 метра (позиция № 2 от приложение № 1). В определен момент от движението си двете МПС достигат мястото на първоначален контакт (позиция № 4 от приложение № 1), с което започва ударът между тях. Получил се е челен кос удар за лекия автомобил, по силно изразен в предна лява ъглова част, за товарната композиция страничен , в областта на лява част на полуремаркетото. Между двата автомобила са се получили еластични и пластични деформации в контактуващите се повърхнини и части. С нарастване на силата на удара, съответно и загубата на енергия се увеличава, като възникналите тангенциални ударни сили се стремят да отделят двете МПС. В следствие на силите, действащи на двете МПС и последващо движение на дата участника в ПТП от тях са се отделили части, които изпадат върху пътното платно. След удара двете МПС изминават различено разстояние, като за лекия автомобил е основно ротационно, а за композицията транслационно и се установят в покой. С установяването им в покой (позиция № 3 и № 6 от приложение № 1) произшествието е приключило.

Причините за настъпилото ПТП са комплексни.

От една страна, водачът на товарната композиция е имал техническа възможност да забележи (фаровете на движещия се лек автомобил Ауди към него) движещия се лек автомобил, да го пропусне, след което да продължи в избраната от него посока, като по този начин предотврати настъпилото ПТП.

От друга страна водачът на лекия автомобил „Ауди“ е имал техническа възможност да реализира движение в полагащата му се пътна лента, съобразено с

дължината на видимостта на светлинното петно на фаровете на автомобила. Към момента, в който е имал възможност да възприеме положението на ремаркетото върху платното за движение, своевременно да реализира закъснително движение с максимална ефективност, да спре до мястото на удара, като по този начин предотврати настъпилото ПТП.

Скоростта на движение на товарна композиция, състояща се от влекач "*****" с рег.№ ***** и полуремарке "Ш." с рег.№ *****, към момента на първоначален контакт е била $U_{удЛ} = 7,04 \text{ м/сек} = 25,4 \text{ км/час}$.

Скоростта на движение на лек автомобил Ауди А 6" с рег.№ ***** към момента на първоначален контакт е била $U_{уд2} = 20,28 \text{ м/сек} = 73,0 \text{ км/час}$.

Товарната композиция се е намирала на разстояние 16 метра от мястото на първоначален контакт.

Лекият автомобил "Ауди" се е намирал на разстояние 65,09 м. преди мястото на удара, към момента на навлизане на товарната композиция върху път ***.

При така установената скорост на товарната композиция $U_{удЛ} = 7,04 \text{ м/сек} = 25,4 \text{ км/час}$, опасната зона за спиране е 17,74 м.

При така установената скорост на лекия автомобил $U_{уд2} = 20,28 \text{ м/сек} = 73,0 \text{ км/час}$, опасната зона за спиране е 65,72 м.

При сравнение на времето, необходимо на водача на лекия автомобил да предприеме ефективно спиране и да спре до мястото на удара, с времето за предвижване на товарната композиция от момента на навлизане върху път ***, се получава следното неравенство: $T_{об.А} = 1,6 \text{ сек} < T_{тк.ускорение} = 3,21 \text{ сек}$

От горното неравенство е технически възможно да се направи извод, че водачът на "Ауди" е имал техническа възможност да предприеме действия за спиране и да спре преди мястото на удара, но се е движил със скорост по-висока от възможността му за спиране в зоната на видимост на съответните светлини и е допуснал закъснение при използването на спирачната система на МПС

Автомобил "Ауди" е оборудван фабрично с триточков колан. Поставен в нормалния си режим на заключване, триточковият колан не изисква нагласяне на дължината и позволява свобода на движението, когато автомобилът се движи с постоянна скорост. При внезапно или рязко спиране обаче, или по време на силно ускорение или забавяне, предпазният колан блокира автоматично, за да възпре тялото.

От представените по делото медицински документи и заключението на неоспорената съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. доц.д-р Д., въз основа на наличната медицинска документация, без да е извършен преглед на пострадалото лице, които не се е явило след покана, се установява следното:

На базата на вложените в делото медицински документи следва да се приеме, че на ищеца Г. И. С. са били причинени следните травматични увреждания:

1. Счупване на костите на носа без данни за разместване на

фрагментите;

2.Счупване на първата (проксималната, най-близката до дланта) костица на четвърти пръст на дясната ръка;

3.Частично изкълчване (сублуксация) на акромиоклавикуларната става (разкъсване на ставната връзка между ключицата и израстъка на лопатката, който на латински се нарича акромион) на лявата ръка.

4.Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на пето и шесто ребра в ляво;

5.Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на капачката на лявото коляно;

Гореописаните увреждания са резултат от тъпи травми. Механизмът на тяхното причиняване добре може да бъде обяснен с удари на тялото в части на купето на автомобила при рязката промяна на скоростта и посоката, и последващите деформации, при процесното ПТП. От тук следва извод, че е налице пряка (директна) връзка между ПТП-то и описаните по горе травми.

В резултат на получените телесни увреждания ищецът е търпял **БОЛКИ И СТРАДАНИЯ**, които условно могат да се разделят на **СИЛНИ**-през първите 3-4 денонощия, **СРЕДНИ**- през следващите 2-3 седмици и **СЛАБИ**- за още 1-2 седмици (при нормален оздравителен процес, правилно и адекватно лечение). Не са представени медицински документи за усложнения и удължаване на нормалния оздравителен процес.

Медико-биологичната квалификация на гореизброените медицински диагнози, както всяка сама по себе си поотделно, така и в съвкупност е **РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО**, извън случаите на член 128 и член 129 от НК.(тежка и средна телесни повреди)

В материалите по делото не са представени рентгенови снимки (на диск или на плака) и така поставената към експерта задача по „разчитане на рентгеновите снимките" не може да бъде изпълнена.

В делото са представени официални бланки с „резултати от образни изследвания", разчетени от лекари-специалисти по образна диагностика. Те представляват „официални документи, издадени от длъжностни лица" и отговорност за съдържанието им носят лекарите, които са ги издали и подписали и експертът следва да приеме техните диагнози и описания.

В съдебната медицина не съществува понятие или термин „коланни травми". Съществува термин „контактен отпечатък" под форма на охлузвания, кръвонасядания или плитки рани върху кожата от действала (удряща или притискаща) повърхност от тъп предмет.

В представените медицински документи НЯМА описани външни следи от травматични увреждания по кожата, каквито е възможно да се получат при поставен предпазен колан като „коси ивицести охлузвания и/или кръвонасядания с ширина 4 см. по

гърдите или хоризонтално разположени в областта на корема".

От медицинска гледна точка по принцип това не изключва с категоричност възможността пострадалият да е бил с колан поради следните причини:

1. Подобни „контактни отпечатъци" от автомобилни колани се получават много рядко. Различните статистики посочват, че външни видими следи от колан се откриват при не повече от 3-4% от пострадалите, които са поставили такъв.
2. Тези „контактни отпечатъци" под форма на ивицести (по-големи или по-малки) кръвонасядания или охлузвания обикновено не се нуждаят от някакво специално лечение и затова не се описват в практиката на спешната помощ.
3. През есенно-зимния сезон, по-дебелите дрехи играят роля на „защитна преграда" и още намаляват възможността за поява на „контактни отпечатъци" от автомобилните колани по кожата.

От медицинска гледна точка с медицински методи и средства не е възможно с категоричност да се посочи дали ищецът е бил или не с поставен предпазен колан. Все пак в конкретния случай на базата на морфологията и локализацията на уврежданията, преценени в тяхната съвкупност, може да се даде заключение, че по-вероятно Г. И. С. е бил без закопчан предпазен колан в управлявания от него автомобил.

Касае се за относително „леки" по тежест травми, които по своя вид се отнасят към т.н. „травми вътре в автомобила". Преценени в съвкупност те са характерни за уврежданията, които получават водачите без поставен предпазен колан. Предвид данните относно „Материалните щети" на участващите в ПТП-то три автомобила и „Обстоятелствата и причините за ПТП", отразени в „Констативен протокол за ПТП с пострадали лица" следва да се приеме, че основната сила, върху тялото на пострадалия е действала в предно-задна посока. При рязката промяна на скоростта на автомобила, тялото полита напред, лицето и носа се удрят в предното стъкло, гърдният кош - във волана, коленните стави - в панела на арматурното табло, а пръстът на ръката в други части и детайли на таблото. В резултат, лицето получава описаните по горе травматични увреждания. Ако пострадалият е бил с предпазен колан е по-вероятно тези увреждания да не се получат или да са съвсем незначителни.

Според информацията отразена в Амбулаторен лист от 24.11.20г., издаден от ортопеда д-р А. В. Й., на ищеца е било препоръчано:

- Да направи консултация с лекар по УНГ болести, във връзка с получената травма на носа.
- Относно счупването на първата костица на четвърти пръст на дясната ръка предвид, че се касае за „многофрагментна вътреставна фрактура" е препоръчано извършване на „ортопедична операция".
- За лечение на сублуксацията на акромиоклавикуларната става е извършена имобилизация на лявата ръка. Не е посочено какъв е вида на имобилизацията (мека превръзка с бинт и кърпа, кожена ортопедична ортеза или гипсова лонгета), както и

колко време тя трябва да продължи.

- За спукването на пето и шесто ребра в ляво не е препоръчано лечение. Обикновено в такива случаи се препоръчва покой (лежане на легло) и при нужда обезболяващи таблетки и/или мехлеми или спиртове.
- За спукването на капачката на лявото коляно също, не е вписано какво лечение е предприето. Обикновено се препоръчва покой на крайника (със или без имобилизация с ортеза по преценка на лекуващия ортопед) и обезболяващи таблетки и мехлеми.

Няма представена медицинска документация ищецът да е посетил УНГ-лекар и той да е предприел някакво лечение на счупените носни кости.

Няма представена медицинска документация счупения пръст на ищеца да е бил опериран.

Няма представена медицинска документация за извършени контролни прегледи.

Свидетелката Е. С.а- съпруга на пострадалия ищец Г. С. , установява, че след произшествието, последният е бил в много тежко състояние, поради множеството счупвания, изкълчвания и наранявания по тялото. Възстановявал се е около 2-3 месеца Тя се е грижила за него, тъй като той не е могъл да се храни, повръщал е, виело му се е свят, не е бил в състояние сам да се изкъпе, да се облече и пр.

Срещу Р. В. Г. – водач на Влекач „*****“ с рег.№ *****, собственост на „Н.“-ЕООД, е образувано административно-наказателно производство и с влязло в сила Наказателно постановление №.***г., издадено от Началника на РПУ-Ч.бряг, му е наложено административно наказание по ЗДвП(62-л.66)

Между собственика на Влекач „*****“ с рег.№ ***** и ответника –ЗАД „ОЗК-Застраховане“-АД, е сключен застрахователен договор „Гражданска отговорност“, въз основа на който е издадена Полица № BG***, със срок на валидност от 15.06.2020г. до 14.06.2021г.

С Молба, регистрирана с ВХ.№ Вх.№***г, ищецът по реда на чл.380 от ГПК е сезирал ответника като застраховател на виновния водач за доброволно заплащане на обезщетение.Липсва произнасяне от страна на застрахователя.

С оглед на горните фактически положения, съдът формира следните **правни изводи:**

Съдът е сезиран с осъдителен иск с правно основание по чл.432,ал.1 от КЗ и цена 50000.00(петдесет хиляди лв.), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от застрахователно събитие - ПТП, настъпило на 20.11.2020г. на път *** в района на гр.Ч.Б..- **Т.нар. пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата (деликвента), за обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“.**

Отговорността на ответника- застраховател по чл.432 от КЗ е договорна, но предпоставка за възникването ѝ е деликт, осъществен под формата на ПТП от

водача на застрахования автомобил.

В тежест на ищеца е да установи следното: Настъпването на ПТП; Наличие на валидно сключен договор „ГО“ между собственика на автомобила, при управлението на който е причинено ПТП и ответниковото застрахователно дружество, който да има действие за периода на настъпилото събитие; Предпоставките на чл.380 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.496 от КЗ; Вид и характер на причиненото увреждане на здравето; Оздравителен период – продължителност и специфики; Претърпени болки и страдания.

В тежест на ответника е да обори твърденията, изложени в исковата молба, като установи, че не са налице фактическите положения, описани в исковата молба. Да докаже възражението си за съпричиняване на настъпилия резултат.

От съвкупната преценка на събраните писмени и гласни доказателства и заключенията на приетите съдебно-медицинска и авто-техническа експертизи, е установено по категоричен начин, че в резултат на ПТП, настъпило на 20.11.2020г., около 19:25ч. на път *** в района на гр.Ч.Б. до паркинга на завод “П.”(бивш „Б.”) на ищеца Г. И. С. са причинени множество увреждания: Счупване на костите на носа без данни за разместване на фрагментите; Счупване на първата (проксималната, най-близката до дланта) костичка на четвърти пръст на дясната ръка; Частично изкълчване (сублуксация) на акромиоклавикуларната става (разкъсване на ставната връзка между ключицата и израстъка на лопатката, който на латински се нарича акромион) на лявата ръка; Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на пето и шесто ребра в ляво; Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на капачката на лявото коляно.

При съвкупната преценка на доказателствата и главно показанията на свидетелите С.а и В., както и с оглед общоизвестни факти, съдът приема, че винаги след ПТП пострадалите изживяват стрес, уплаха, паника и други неприятни емоции, които допълнително влошават качеството им на живот.

Въз основа на неоспорената автотехническа експертиза, съдът приема, че за настъпването на ПТП, при което е пострадал ищецът, е допринесло поведението на водача на Влекач „*****“ с рег.№ *****, към който е прикачено и полуремарке - Р. Г., който при движение на заден ход не наблюдава пътя, в резултат на което прегражда пътното платно, в което се движи автомобилът, управляван от ищеца, който се блъска в него. Водачът на товарната композиция е имал техническа възможност да забележи движещия се лек автомобил, да го пропусне, след което да продължи в избраната от него посока, като по този начин е щял да предотврати настъпилото ПТП.

За настъпването на уврежданията на ищеца е допринесло и неговото поведение, тъй като от заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че с оглед на причинените увреждания, същият е бил без закопчан предпазен колан. Ако е бил с поставен такъв, уврежданията биха били по-леки.

Съдът не възприема напълно заключението на авто-техническата експертиза, че ищецът е имал техническа възможност да реализира движение в полагащата

му се пътна лента, като към момента на възприемане на ремаркетото на пътното платно, своевременно да спре преди мястото на удара, тъй от показанията на свидетеля-очевидец В. В., се установява, че мястото не е осветено, насрещно-движещите се автомобили са възприемали само влекача (камиона) в насрещната лента със светлини, но не и намиращото се напречно на „тяхната“ лента полуремарке и го виждат като “стена“, едва при сблъсък. По тази причина, в последната кола (“Мазда“) е щяла да се блъсне и преминаващата полицейска кола.

Въз доказателствата по делото, съдът приема, че съотношението в поведението на пострадалия Г. С. и на водача на товарната композиция Р. Г., допринесли за настъпването на ПТП-то е 1:2. (едно към две) Така приетото съотношение следва да се съобрази при определяне размера на обезщетението за вреди на ищеца.

За да се произнесе относно размера, в който следва да се уважи искът, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно чл.51, ал.2 от ЗЗД, ако уврежданият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали.

За да определи размера на обезщетението, с оглед критериите на чл.52 и чл.51, ал.2 от ЗЗД, съдът съобрази следното:

От медицинската експертиза е установено, че в резултат на процесното ПТП, на ищеца са причинени множество увреждания, всяко от което самостоятелно води до разстройство на здравето, болки и страдания. Настъпили в съвкупност, както е установено по делото, те водят до по-силно влошаване здравето на пострадалия и повече неприятни изживявания. – Счупване на костите на носа без данни за разместване на фрагментите; Счупване на първата (проксималната, най-близката до дланта) костичка на четвърти пръст на дясната ръка; Частично изкълчване (сублуксация) на акромиоклавикуларната става (разкъсване на ставната връзка между ключицата и израстъка на лопатката, който на латински се нарича акромион) на лявата ръка; Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на пето и шесто ребра в ляво; Спукване (фисура-счупване без разместване на фрагментите) на капачката на лявото коляно. Преценени, както по отделно, така и в съвкупност, уврежданията не представляват тежка или средна телесна повреда, а са леки телесни повреди с разстройство на здравето.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, както като физически увреждания, болки и страдания, така и като неприятни емоционални изживявания.

В исковата молба не се твърди и не са представени доказателства, от които да се направи извод за отклонение от нормалното развитие на оздравителния процес. Според в.л. доц.д-р Д. липсва медицинска документация, въз основа на която да се направят изводи за противаче на оздравителния период, приложеното лечение и степента на възстановяване.

Съобразявайки настъпилите увреждания на здравето на ищеца, чрез счупвания, изкълчвания и наранявания в различни части на тялото, претърпените болки, страдания и неприятни емоционални изживявания, социално -икономическата обстановка в страната, нивото на застрахователно покритие към момента на инцидента и практиката на съдилищата по аналогични казуси, съдът приема, че за възстановяване на претърпените неимуществени вреди, е необходимо обезщетение от 33000.00лв.(тридесет и три хиляди лв.) Тъй като съдът приема, че е налице съпричиняване от страна на пострадалия ищец в съотношение с поведението на свидетеля водача Р. Г., в размер 1:2, определеното обезщетение, следва да се намали съгласно чл.51,ал.2 с 1/3 и на ищеца Г. С. да се присъди обезщетение за неимуществени вреди в размер на 22000.00лв. (двадесет и две хиляди лв.)

Следователно, ответникът като застраховател на деликвента по застраховка“Гражданска отговорност за автомобилистите“, следва да бъде осъден да заплати на ищеца като увредено лице, обезщетение по справедливост съгласно чл.52 във вр. чл.51,ал.2 от ЗЗД в размер на 22000лв.(двадесет и две хиляди лв.).

За разликата от 22хил.до 50 хил.лв., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. – Преди всичко претендираната сума от 50хил.лв. е твърде завишена с оглед характера на увреждането, социално- икономическите условия в страната и съдебната практика. Освен това, от представената медицинска документация не се установява отклонение от нормалния оздравителен процес и усложнения при лечението е възстановяването.

Възражението на ответника за недоказаност на исковата претенция е неоснователно с оглед представените по делото доказателства. – От писмените и гласни доказателства и от заключението на авто-техническата и съдебно-медицинска документация, категорично се установява, че ищецът е пострадал от ПТП, причинено от водача на автомобил Влекач „*****“ с рег.№ *****, за който с ответника е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, по време на действие на договора.

Неоснователно е и възражението за размера на съпричиняването от страна на пострадалия, тъй като от заключението на авто-техническата експертиза и показанията на свидетеля В. е установено, че водачът на застрахования при ответника автомобил е станал причина за настъпването на ПТП, при което е пострадал ищецът, тъй като при движение на заден ход не е наблюдавал пътя и не е пропуснал правилно движещия се в съответното пътно платно лек автомобил, управляван от ищеца.

Относно лихвата върху присъденото обезщетение:

В исковата молба се претендира присъждане на законна лихва върху обезщетението, считано от 06.10.2021г, без да се обосновава искането. Вероятно ищецът е имал предвид датата, на която е подал молба до застрахователя съгласно чл.380 за доброволно заплащане на обезщетение. Съгласно чл.429,ал.3 от КЗ застрахователят дължи лихва от най-ранната дата, на която е сезиран – чрез уведомление от застрахования или предявяване на претенция от увреденото лице. В процесния случай не се събраха доказателства застрахованият да е уведомил застрахователя за настъпването на

застрахователното събитие, както го задължава разпоредбата на чл.430 от КЗ. При това положение, моментът на забавата, от който се дължи лихва, се определя като функция на датата, на която е заявена претенцията на пострадалите по чл.380 от КЗ за извънсъдебно уреждане на спора. Като съобрази данните по делото, съдът приема, че лихвата върху присъдената на ищеца парична сума на обезщетение за неимуществени вреди, се дължи от 06.10.2021г.- датата на която ищецът пред застрахователя искане за доброволно изплащане на обезщетение от настъпване на застрахователно събитие, т.е. датата посочена в исковата молба.

Относно разноските:

Съгласно чл.83,ал.2 от ГПК, ищецът е освободен от **предварително** заплащане на такси и разноски, поради липса на достатъчно средства.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2, и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК да заплати по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, държавна такса върху уважената част от иска в размер на 880.00лв.(осемстотин и осемдесет лв.)

Ищецът не претендира заплащане на разноски и не е доказал такъв разход.

Пълномощникът на ищеца – адв. Ст.Б. претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно чл.38,ал.2 от ЗА. Съдът съобразявайки разпоредбата на чл.7,ал.2,т.3 от Наредба №1/2004г. на ВАДС за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правна сложност на делото и участието на адвоката в производството, намира, че с оглед уважената част от иска, на пълномощника на ищеца - адв.Б. следва да се определи възнаграждение на основание чл.38,ал.2 от ЗА в размер на 2380.00лв.(две хиляди триста и осемдесет лева, изчислено, както следва: 1300лв.+ 9% върху 12000.00лв.= 1300.лв.+1080лв.=2380.00лв.)

На експерта, изготвил авто-техническата експертиза е заплатено възнаграждение от 852.00лв., от които 500.00лв. са внесени от ответника, а 352.00лв. са изпратени от бюджета на съда. Тъй като експертизата е допринесла за изясняване обстоятелствата по делото, а предявеният иск частично се уважава, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд на основание чл.78,ал.6 от ГПК сумата от 352.00лв. (триста петдесет и два лв.) – разходи за експертиза.

Ответникът ЗАД „ОЗК-Застраховане“-АД претендира заплащане на разноски съгласно списъка по чл.80 от ГПК, намиращ се на л.189 общо в размер на 3563.00лв. С оглед изхода на делото, ищецът дължи на ответника на основание чл.78,ал.3 от ГПК, разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, в размер на 2000.00лв.

По изложените съображения, Плевенският окръжен съд, Търговско отделение, на основание чл. 377 във вр. чл.235 от ГПК

РЕШИ:

1. ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ - АД, ЕИК - *, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. “Света София” №7, ет.5, ДА ЗАПЛАТИ на Г. И. С., ЕГН - *****, с постоянен адрес в Област-П., гр.Ч.Б., ул. „Л.Р.“№*, на основание чл.432,ал.1 от КЗ, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ за НЕИМУЩЕСТВЕНИ вреди, причинени при ПТП, осъществено виновно от Р. В. Г. на 20.11.2020 около 19.25ч. в района на гр. Ч.Б., при управление на товарна композиция: Влекач „*****“ с рег.№ ***** и полуремарке „Ш. 7“, собственост на „Н.“-ЕООД със седалище и адрес на управление в Област-С., гр.*****, при сключена застраховка от собственика “Гражданска отговорност“ с Полица №BG***/, издадена от ЗАД “ОЗК-Застраховане“-АД, със срок на покритие от 15.06.2020г. до 14.06.2021г., СУМАТА от 22 000.00лв.(двадесет и две хиляди лв.), ведно със законната лихва, считано от 06.10.2021г. до окончателното изплащане, КАТО за РАЗЛИКАТА над 22 000.00лв. до 50 000.00лв. ОТХВЪРЛЯ ИСКА като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

2. ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ - АД, ЕИК - *, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. “Света София” №7, ет.5, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и чл.69,ал.1,т.1 от ГПК по Бюджета на Съдебната власт, в полза на Окръжен съд-Плевен, ДЪРЖАВНА ТАКСА от 880.00лв.(осемстотин и осемдесет лв.) върху уважената част от иска.**

3. ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ - АД, ЕИК - *, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. “Света София” №7, ет.5, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78,ал.6 във вр.чл.83,ал.2 и ал.3 от ГПК в полза на Окръжен съд-Плевен, СУМАТА от 352.00лв.(триста петдесет и два лв.) – РАЗНОСКИ за съдебна авто-техническа експертиза.**

4. ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ - АД, ЕИК - *, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. “Света София” №7, ет.5, ДА ЗАПЛАТИ на адвокат С. В. Б. от САК, ЕГН-*** с адрес в гр.С., ул.“Г.Г.“№*,вх.*, ет.*, ап.* основание чл.38 от ЗА, сумата от 2380.00лв.(две хиляди триста и осемдесет лева) – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца Г. И. С..**

5. ОСЪЖДА Г. И. С., ЕГН - ***, с постоянен адрес в Област-П., гр.Ч.Б., ул. „Л.Р.“№*, ДА ЗАПЛАТИ на ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ - АД, ЕИК - ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. “Света София” №7, на основание чл.78,ал.3 от ГПК, СУМАТА от 2000.00лв.(две хиляди лв.) – РАЗНОСКИ съобразно отхвърлената част от исковете.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-В. Търново в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____